

Alt dette blev udvirket en kongelig Resolution af 7de Mai 1802, hvorved det blev fastslaaet, at af de 100 Børn, som Vaisenhuset skulde opdrage, skulde 50 Børn være fra Sjællands Stift, 30 fra Jylland og 20 fra Fyen og Verne. Man tænkte isøvrigt dengang ogsaa paa at opbygge Vaisenhuse ikke blot her i Kjøbenhavn, men ogsaa i Provindsferne, men det var en Tanke, der ikke kom til Udførelse paa Grund af de store Bekostninger, som dermed vilde være forbundne. Saaledes stod Sagen til 1826, da det blev endelig fastslaaet ved en kongelig Resolution af 23de Mai, at Børnene fremdeles ikke skulde optages og forpleies i Vaisenhuset, men opdrages hos Pleieforældre dels i Kjøbenhavn og dels i Provindsferne; det blev endvidere fastsat, at for dem, der forpleiedes i Provindsferne, skulde der betales for hvert Barn, paa Landet 20 Rbd. og i Kjøbstæderne 24 Rbd. Antallet af dem, der udenfor Kjøbenhavn paa den Maade nøde godt af Vaisenhuset, var ikke stort; der blev i de følgende Aar kun udgivet nogle faa Hundrede Rigsdaler til Opdragelse af saadanne forældreløse Børn udenfor Kjøbenhavn, og dermed skete først en Forandring i 1853, da Justitsministeriet, hvorunder Vaisenhuset dengang sorterede, paalagde Bestyrelsen at drage Omhu for, at de Bestemmelser, som vare fastslaaede i den kongelige Resolution af 1826, kom til Gylldighed saaledes, at mindst 50 Børn udenfor Kjøbenhavn kom til at nyde Understøttelse ved Udbetaling af den af mig nævnte Forpleiningssum. Saaledes stode Forholdene altsaa, at Vaisenhuset, der imidlertid ogsaa havde udviklet sig til at lade undervise en Mængde fædreløse Børn, der selvølgelig saagodt som udelukkende maatte være her fra Kjøbenhavn, anvendte sine store Kapitaler til at opretholde en Skole, der efterhaanden talte mellem 200 og 300 Børn, hvoraf den allerstørste Del var og maatte være Børn fra Kjøbenhavn, medens Provindsferne derimod kun erholdt et Beløb af henved 1,000 Rbd. til Opdragelse af forældreløse Børn. Allerede dert maatte jo erkjendes et stort Misforhold mellem Kjøbenhavn og de andre Kommuner, og det var dette, Justitsministeriet i 1869 søgte at afhjælpe, idet det udvirkede en aller-

høieste Resolution af 4de December 1869, hvorved man søgte at vende tilbage til Fundatsens Bestemmelser, saaledes at der nu ogsaa for Fremtiden skulde aabnes Børn fra udenbys Kommuner Udgang til at optages i Vaisenhusets Skole, og at der som Følge deraf, hvergang en Plads blev ledig, skulde udgaa offentlig Bekjendtgjørelse, hvorefter der skulde ske et Valg mellem de Ansøgninger, som maatte indkomme. Men samtidig dermed bestemte Ministeriet, at efterhaanden som denne Foranstaltning var kommen til Gylldighed, kunde man inddrage de Forpleiningsportioner, som hidtil vare blevne tildeelte Kommuner udenfor Kjøbenhavn, og Følgen deraf har været, at, medens man for Resolutionen af 1869 dog lod de udenbys Kommuner tilflyde omtrent 1,000 Rbd. aarlig af Vaisenhusets Midler, er dette Bidrag, som den ærede Ordfører har oplyst, senere sunket ned med flere Hundrede Rigsdaler. Paa den anden Side kunde Resolutionen af 4de December 1869 ikke faae nogen virkelig heldbringende Virkning for de Børn, som maatte trænge til Understøttelse af Vaisenhuset, naar de boede udenfor Kjøbenhavn, thi det kan jo ikke miskjendes, at det er et Gode af meget tvivlsom Værdi, at saadanne forældreløse Børn, som maatte allerede i de paagældende Kommuner ere anbragte hos gode og hjærlige Pleieforældre, skulle tages bort fra disse og under fremmede Omgivelser sættes i Pleie i Kjøbenhavn for at komme til at nyde Godt af Undervisningen i Vaisenhusets Skole. Resolutionen af 1869 kunde derfor, uden at jeg i mindste Maade skal miskjende den gode Hensigt, hvori den var givet, ikke Andet end stille de udenbys Kommuner endnu ugunstigere i Henseende til Vaisenhuset, end tidligere havde været Tilfælde. Det har nemlig viist sig, at det Antal af Børn, som fra Provindsferne er kommet herind til Kjøbenhavn for at gaa i Vaisenhusets Skole, er aldeles forsvindende, medens samtidig den Understøttelse, der tilflyder Kommunerne til Opdragelse af saadanne Børn, som jeg allerede har anført, er aftagen betydelig. Resultatet af disse Betragtninger er det, at den store Formue, som Vaisenhuset i dette Dieblif har, og som jeg